

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

1. april 2018

NEDELJA	VELIKA NOČ
01.04.	<i>ob 7h vstajenjska procesija in maša za farane ob 10h za +Jožefa in Jožefo Podvršnik ter sorodnike</i>
Ponedeljek	VELIKONOČNI PONEDELJEK
02.04.	<i>ob 9h za +Anico in Ivana Grebovšek ob 11h na Gori za rajne Kapitlerjeve</i>
Torek	Rihard
03.04.	<i>ob 19h za +Marijo Toplak, obl.</i>
Sreda	Izidor Seviljski
04.04.	<i>ob 7h za +Franca Cvikl</i>
Četrtek	Vincencij
05.04.	<i>ob 8h na Pernovem za +Branĳa Peĳnik in njegove starše</i>
Petek	prvi petek
06.04.	<i>ob 19h za +Stanĳa Arnšek in starše, obl.</i>
Sobota	prva sobota
07.04.	<i>ob 7h za +Marijo Krajnc</i>
NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŹJEGA USMILJENJA
08.04.	<i>ob 7h za farane ob 8.30 na Pernovem za +Francija Golĳer in starše, obl. ob 10h za +Marijo in Antona Peĳl ter Franca Novak</i>

OB VELIKONOČNEM PRAZNIKU

Skupaj sta tekla,
vendar je drugi učenec Petra
prehitel in prvi prišel h grobu.
Sklonil se je in videl povoje,
ki so ležali tam,
vendar ni vstopil.
Tedaj je prišel tudi Simon Peter,
ki je šel za njim, in stopil v grob.
Videl je povoje,
ki so ležali tam, in prtič,
ki je bil na Jezusovi glavi,
vendar ni ležal s povoji,
temveč posebej zvit
na drugem mestu.
Tedaj je vstopil tudi
oni drugi učenec,
ki je prvi prišel h grobu;
in videl je in veroval.

(Jn 20,4–8)

Jn 20,1–9

DOŽIVLJANJE KRISTUSOVEGA VSTAJENJA

Le očitavec more tako pripovedovati, kot poroča evangelist Janez o vstajenju našega Gospoda. Tako živo, toplo človeško, obzirno in natančno. Bralec lahko jasno vidi vse osebe in stvari pred seboj, skoraj se jih lahko dotakne.

Marija Magdalena, nekdanja javna grešnica, velika spreobrnjenka, je po svojem srečanju s Kristusom vsa gorela za Odrešenika v svetostno prečiščeni ljubezni. Njeno življenje je imelo le en smisel in cilj: slediti Kristusu. Ko je vse Kristusa zapustilo in je na Kalvariji trpel svojo agonijo zavržen, zasramovan in osamljen, je poleg Kristusove matere in njene sorodnice Marije Kleopove stala pod križem tudi ona. Tako poroča isti evangelist Janez, ki je bil tudi sam navzoč pri Kristusovi smrti. Marija Magdalena se je na veliki petek udeležila Jezusovega pogreba in potem se kar ni mogla ločiti od groba in je sedela nasproti grobu, kot to v svojem zapisu opisuje evangelist Matej. Z drugimi pobožnimi ženami je v soboto zvečer kupila dišav in na velikonočno jutro hotela Jezusa maziliti. Ko pa je videla, da je veliki predgrobni kamen odvaljen, je stekla poročat apostolu Petru in Janezu.

Peter, prvak apostolov, je Kristusa v noči pred velikim petkom zatajil. Res se je hitro skesal, toda od bridkosti svoje velike nezvestobe in žalostnega Kristusovega konca si še vedno ni opomogel. Pogum mu je vlival Jezusov najljubši učenec Janez, ki je tudi v najtežjih urah Kristusu ohranil zvestobo.

Janez je bil mlad in lahkonom in tudi vest ga ni težila. Po oznanilu Marije Magdalene je bil brž pri grobu. Toda znal se je premagati. Počakal je glavarja Petra in v spoštovanju do Petrove avtoritete, ki mu je njegov greh ni odvzel, pustil, da je Peter prvi vstopil v grob.

Oba apostola sta videla, da je grob prazen, in sta verovala, čeprav še nista prav umela Jezusovega vstajenja. Gospod se je moral kasneje še nekajkrat prikazati in poslati Svetega Duha, da sta skupaj z ostalimi apostoli nato oznanjala vero v vstalega Zveličarja. Na tem oznanilu sloni tudi naša vera – danes, več kot dva tisoč let po velikih dogodkih našega odrešenja.

Naj ta velikonočna svetloba s svojo močjo utrjuje našo vero, ki je nakrhana zaradi posvetnosti in brezbožnosti

Velika noč – »Ko je življenje močnejše.«

Življenje je nad smrtjo, resnica nad lažjo, dobrotu nad zlom, pravičnost nad krivico. Je to v skladu z našimi življenjskimi izkušnjami? Običajno se zdi, da je ravno obratno. Uveljavljajo se egoizem in izmikanje obveznostim, moč in komolčarstvo. Zaostajajo vsi, ki se niso naučili uveljaviti, ki so od vsega začetka naredili napake, ki jih ni bilo več mogoče popraviti. Ali pa so preprosto imeli smolo, ker so morda ob nepravem času bili na nepravem mestu.

Verovati v vstajenje pomeni: biti trdno prepričan, da obstaja za človeško življenje zadnja beseda, ki jo ima Bog. Bog izpolni naše življenje, dokonča, kar je bilo začeto kot dobra možnost, a ni zaživel.

Vstajenje se ne zgodi le po smrti, ki zaznamuje konec našega zemeljskega življenja. Vstajenje se veliko bolj dotika tudi vsakdanjih »malih smrti«: vse, kar ljudi ponižuje, kar jim jemlje upanje, kar jim omejuje njihovo osebno rast. Verjeti v vstajenje pomeni: zadnja beseda tako dolgo in izgovorjena, dokler ostaja upanje na spremembe, zaupanje v moč življenja, v druge ljudi, zaupanje v tistega, ki je vse poklical v življenje in vse »naredil dobro«

»Sredi življenja nas obdaja smrt.« Tako pravi neka pesem, ki ponazarja naše življenjsko izkustvo. Velika noč to postavi na glavo: »Sredi smrti nas obdaja življenje.« Vključimo to izkustvo vere v svoje vsakdanje življenje!

Po: Praznujemo cerkveno leto – Velika noč

Veliko noč imenujemo vstajenje. To pomeni, da se je že začelo; neskončna prihodnost se je že začela. Preobrazba sveta ni ideal in predpostavka, ampak resničnost.

Točka, kjer se je pojavil tak začetek popolnega konca, se imenuje Jezus iz Nazareta, križani in vstali. Ker je njegov grob prazen, ker se je on, ki je bil mrtev, izkazal kot živi v polnosti svoje oprijemljive človeške podobe, zato vemo: resnično se je vse začelo tako, da bo dobro. Dejansko je še vse na poti. Vendar na poti k cilju, ki ni utopični ideal, ampak sedanja resničnost. Kajti konec se je že začel. In čudovit je! Aleluja.

Karel Rahner

